

МИР І БЕЗПЕКА ВАЖЛИВІШІ ЗА РЕДУКЦІЮ ПОДАТКІВ — ЗАЯВЛЯЄ ПРЕЗИДЕНТ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер і віце-президент Ніксон під час своїх виступів у вівторок 2 квітня ц. р. на двох окремих зібраннях висловилися проти надмірної редукації за пропонуваного урядом бюджету і з цим теж проти зниження податків, заявляючи, що високі податки є тією ціною, що її мусять платити нація за свою безпеку і ґрунтовний тривалого миру. През. Айзенгавер, промовляючи на 13-ій конференції Рекламної Ради у Вашингтоні, з'ясував і підкреслював konieczність прийняття запропонованого бюджету, найвищого — як він сам стверджує — з усіх попередніх мирних бюджетів ЗДА. Якщо б громадянство — казав Президент — усвідомлювало всі факти і konieczність, що лягли в основу бюджету, його охотили б цілість проблеми, тоді напевно ніхто з громадян не висловив би ніякого спротиву проти того, щоб видавати свої гроші на поставлені урядом цілі. При цьому Президент обіцявав такі бюджетові konieczності, як витрати на оборону, будівництво шкіл, забезпечення на випадок безробіття і старості та інші ділянки суспільної опіки. В сучасному світі — казав Айзенгавер — перед людством дві альтернативи: або осангути три-

Сенат ухвалив законопроект про товарообмін із сателітами

Вашингтон. — Сенат більшістю 54-ох до 23-ох голосів прийняв законопроект про торгівлю з країнами поза залізною заслоною. Згідно з цим законопроектом уряд цієї країни зможе вести товарообмін із комуністичними державами сателітів та матиме повноваження продати закордонним країнам різні види продуктів на суму 4-ох мільярдів доларів (досягати вільно було продати закордонні товари тільки на суму 3-ох мільярдів доларів). Цей законопроект дозволяє також подувати закордонним державам харчі на суму 800,000, 000 доларів (досягати вільно було продати закордонні товари тільки на суму 3-ох мільярдів доларів). Вільним країнам продається харчі за їхню валюту, яку зумиється на пошук тим країнам або на видатки в зв'язку з американськими військами, які стаціонують в тих країнах. Комуністичним країнам будуть продавати американські харчі в

АДМІРАЛ РАДФОРД ДОМАГАЄТЬСЯ ДОЗБРОЮВАННЯ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ

Вашингтон. — Адмірал В. Раффорд, голова об'єднаних штабів, поручив президенту Айзенгаверові висловити американські війська в Південній Корей, які стоять під командуванням генерала Лемнігера, як команданта військ Об'єднаних Націй, новою зброєю, особливо ракетними літаками. Причиною такого виску адм. Раффорда є постійні інформації з різних джерел про те, що комуністичний Китай, вступивши в збройну боротьбу за додержавного секретаря Доллеса, на його останній пресовій конференції в цій справі (про військові летючки в Північній Корей і перекинутий туди сильне летунство, що його Північна Корей взагалі не мала під німеч Корейської війни). Крім цього, комуністи перешли сильні наземні укріплення, збільшили кількість

ДОЛЛЕС СПОДИВАЄТЬСЯ ШВИДКОГО ВИРІШЕННЯ СУЕЗЬКОЇ ПРОБЛЕМИ

Вашингтон. — Впровадженні близьких 24 або 48 годин можуть бути переведені важні переговори з Єгиптом в справі Суецького каналу, якщо єгипетський президент Насер піде на зустріч бажаним західним користувачам каналу, як вони були висловлені в останньому американському меморандумі, заявив державний секретар Доллес на своїй останній пресовій конференції у вівторок 3-го квітня ц. р. Однак він не виключає, що голи за день-два покажеться, що існують тільки дуже малі шанси успіху переговорів, то взагалі вони не відбудуться. Запитаний журналістами, чи державний секретар Доллес має якісь інформації, по якій лінії підуть далі кроки єгипетського президента Насера в справі Суецу, він відповів: "взагалі ніяких". Взагалі справа Суецу займала на тій пресовій конференції найбільше місця і уваги. Державний секретар Доллес підкреслює, що ЗДА не задумують натиснути на Єгипет ані якимись військовими погрозами, ані економічними санкціями. Він не виключав санкцій проти Єгипту, але вони, мовляв, залежать в першій мірі від тих держав, які найбільш користуються Суецьким каналом і яких економіка залежить в куди більшій мірі від Суецького каналу, ані ж економіка Америки. Вони, мовляв, мають вирішити, чи їм виплатиться бойкот Суецького каналу і від них мусять йти ініціатива. Зрештою, Доллес заявив, що від відповіді Насера на останній меморандум З'єднаних Держав в справі Суецького каналу, що його вислано у відповідь на незадовільний меморандум Єгипту, — залежить у великій мірі будучість самого Єгипту. За часописними коментарями і за контекстом зауваг Доллеса, Державний секретар мав тут на увазі будучість суверенної економіки. Доллес заперечив, наче б Америка, відмовляючи Єгиптові фінансування Асванської греблі, хотіла перевернути будь-яку "пробу сил". Він пригадав, що президент Насер — як



Джан Фостер Доллес

Під час буревію і в снігові згинуло 14 осіб, 400 поранених

Даллас, Техас. — 2-го квітня бушував в місті Даллас сильний буревій, який спричинив смерть 9-ох осіб, а число поранених виносить коло 400 осіб. Тornado віяв впродовж 40 минут. Матеріальні втрати становлять мільйони доларів. Кімнати і коридори шпиталів в тому місті, де нарахунок 600,000 мешканців, переповнені пораненими. В районі 13-ох блоків зниклих буревій 197 домів. Дві жінки згинули в авті, яка буревій перекинув в рів і шляху, по якому їхало авто. Тornado перекинулося і до південної Оклахоми. Великі втрати спричинили те, що буревій почав віяти по полудні, коли люди верталися з праці, і вулиці були переповнені автами і людьми. Один чоловік описав tornado таким способом: "Здавалося, що зближається снігний дим, а в ньому літали куєні бляхи."

Англійський парламент дебатує над Бермудською конференцією

Лондон. — В англійській палаті громад розпочалася в понеділок 1 квітня дебата над вислідами Бермудської конференції англійського прем'єра Мекміллена з президентом Айзенгавером. Мекміллен склав широке повідомлення, в якому м. і. стверджує, що на Бермудах досягнуто порозуміння, щоб надати розв'язувати спільно середньосхідній справі. Президент Айзенгавер, мовляв, заявив Мекміллену, що ЗДА не тільки не хочуть займати позиції Англії на Середньому Сході, але — наважили — бажали б собі, щоб Англія скріпила та мовні свої вискази. Англія і Америка — казав Мекміллен — погодилися на Бермудах, що в справі Суецького каналу можна буде прийняти тільки таку розв'язку, яка буде точно триматися 5-ох принципів, на які в жовтні м.и. року походились Захід і Єгипет на терені Об'єднаних Націй. Зате Мекміллен признає, що існує велика надалі точка, в якій Англія і ЗДА мають розбіжний погляд, навішав на приклад справу торгівлі з комуністичним Китаєм і прийняття комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй. Голова опозиції Го Гетсвелл гостро атакував політику теперішнього англійського уряду, говорячи знову про "катастрофу проти-єгипетської війни". Мекміллен знову заперечував, наче б війну проти Єгипту підготувано за порозумінням з Ізраїлем.

Перші новобранці почали вишкіл в німецькій армії

Бонн. — 1-го квітня ц. р. розпочали військовий вишкіл перші новобранці в новій західно-німецькій армії за законом про щорічну рекрутацію. Цих новобранців покино 10,000. Вони зголосились "без захоплення, але і без спротиву", заявив міністер військової справ Франц Поцеф Штраус. Ці 10,000 воїнів доповнили добровільців, які служать в німецькій армії до числа 90,000. Найбільший набір відбудуться 1-го квітня 1958 року, тоді на 30,000 новобранців. Батьків один 19-річних юнаків записано, що в новій німецькій армії не буде такого строгого касарняного виховання, як в німецькій армії до війни.

Єгипет шукає позики на 10 мільйонів дол.

Каїро. — Єгипетський президент Насер шукає на коді позики на висоту найменше 10,000,000 доларів і би на заступлення понищення споруд Суецького каналу і такій його ремонт, який довів би Суецький канал до його повної вартості. В цій справі Насер переговорив з фінансовим дорадником Гаммершида в справах Суецького каналу, Джаном МекКлоєм, який прибув до Каїру. За часописними і інформаціями, Насер волів би, щоб Єгипет міг дістати таку позику по-за Банком для Відбудови і Розвитку, збільшивши ту фінансову установу Об'єднаних Націй від часу, коли той Банк у порозумінні з державним департаментом ЗДА, відмовився фінансувати Асванську греблю над Нілом. У зв'язку з цими заходами єгипетського президента знову фактуалізувалась справа переговорів і замирення в справі Суецу, однак Насер не виявляв покино ніякого бажання піти на зустріч західним користувачам каналу.

Тексас вибрав демократичного сенатора

Даллас, Техас. — 2-го квітня відбувалися в стейті Тексас доповнюючі вибори сенатора, бо давніший сенатор Прайде Деніел востаннє минулого року став губернатором, і в Сенаті досі працював тимчасовий сенатор, демократ Вільям А. Блеклі, який творив демократичну більшість в Сенаті. Де демократи мали 49, а республіканці 47 сенаторів. Якщо б був тепер пе-

"Фармери рідатимуть про виборчу перемогу в 1958 році" — твердить Аллорн

Вашингтон. — Голова Республіканського Крайового Комітету Мід Аллорн заявив на пресовій конференції після розмови з секретарем рільництва Езроу Тефтом Бенсоном, що фармери рідатимуть про виборчу перемогу в 1958 році. Одночасно Аллорн відповів, що закінчено організації приготування до перших двох районних конференцій, які відбудуться в Омага, Небраска, і Провіденс, Ровд Айленд. Конференція в Омага відбудуться вже 12 і

Югославські комуністи й італійські ліві соціалісти визначають "розвиток демократії"

Београд. — Югославська комуністична партія і партія італійських лівих соціалістів видали спільний комунікат, в якому між іншим стверджують, що "не може бути справжньої демократії, яка не відкрива б шляху до соціалізму" та "не може бути демократичного розвитку соціалізму, якщо за ним не прийде розвиток демократичних форм суспільства". Що власне значить та застережена комуністична фраза "розвиток демократії" не виключено. Яснійшу мову має вже твердження, що "робітничий інтернаціоналізм не може спиратися тільки на інтересах будь-якої одної держави" та

У СВІТІ

● Кол. англійський прем'єр Антоні Іден, який від сінця ц. р. перебуваючи на відпочинку у свого приятеля, прем'єра Норвегії, в містечку знову важко хворів, виїде з кінцем цього місяця до З'єднаних Держав, щоб заснувати лікарську пораді. У 1953 році Іден перебув успішну операцію в Бостоні. Американський лікар Д-р Річард Кател, який оперував його, був висланий недалеко до Нової Зеландії до недовгого англійського дня.

● Д-р Ерік Олленгауер, лідер західно-німецьких соціалістів, вернувся до Західної Німеччини з Ізраїлем і домагався, щоб Західна Німеччина встановила з Ізраїлем дипломатичні відносини. Це, каже він, був би логічний наслідок угоди, за якою Західна Німеччина має заплатити тім країні впродовж 12-ти років \$750 мільйонів, як відшкодування за втрати, що їх завдали їм під гітлерівським режимом. Олленгауер, який є дуже чулим на все, що може "дрозити" Москву і тим шлодіти німецькому об'єднанню, не рахується з смертельною ворожістю СРСР проти Ізраїлю.

● Новий президент Філіппін

МекКеллен заявляє, що Рутер не вживав робітничих фондів для приватних цілей

Вашингтон. — Голова Сенатської Слідчої Комісії сенатор Джан Л. МекКеллен заявив, що його комісія не знайшла доводів на те, щоб голова Об'єднаних Автомобільних Робітників і містоголола АФП-КІО Волтер П. Рутер користав із робітничих фондів для своїх приватних цілей. Ця заява є відповіддю на зізнання Натана Шеффермана в Сенатській Комісії про те, що Шефферман купив

Департамент справедливости проти надання права стейту Гаваям

Вашингтон. — Департамент справедливости вислав листа до Сенатської Підкомісії Внутрішніх Справ, в якому заявляє, що не вірить в те, щоб надання Гаваям права стейту зменшило загрозу комунізму в тій американській території. Цей лист департаменту справедливости скріпив становище тих членів Конгресу, які є проти надання права стейту Гаваям, з огляду на сильні комуністичні впливи на тих островах. Число комуністів на Гаваях не дуже велике, пишеться в листі.

Президент Гаїті змушений до резигнації

Порт-о-Прінс, Гаїті. — Армія Республіки Гаїті змусила до резигнації тимчасового президента Франка Силвена. Після того команда армії видала комунікат, в якому стверджує, що "дуже важливо подіти" спрочинили те, що треба було домагатися резигнації президента, який тепер є під арештом армії, а в його справі відбувається слідство. В будинку віддаленому три милі від столиці, знайдено склад зброї

Під час експлозії бомбовика згоріло 11 летунів

Чінкотінг, Вірджинія. — Бомбовик флоту типу "Нептун" експлодував на висоті 200 або 300 стій одну мінуту після того, як стартував на льоту в Чінкотінг. 11 членів залоги згоріли під час експлозії, внаслідок якої бомбовик впав на землю та вивірив у ньому 10 стій загнглишки. Власник краніни

В АМЕРИЦІ

● Колишній президент Геррі С. Труман, який перебуває у Нью Йорку в своїй дачі Маргарити, заявив журналістам, що за час ранньої прогнатики, що їх хотів би, щоб дитина, яку в липні має народити його дочка, якій має народити його дочка, якій має народити його дочка, назвали його іменем. Це, казав Труман, принесло б нещастя могому внукові.

● Найвищий Суд стейту Каліфорнія заборонив на неділю продавати авто, бо це — дії відпочинку.

● В Огесі, Джорджія, засудив 51-річний негр Біллі Пертіт, бо його поповідки, що він уже не буде носити за президентом Айзенгавером голдових кийків, коли той приїжджатиме на відпочинку до Огесі. Президентів прислужувати-ме тепер келді, який має тридцять з вишком років, і може скорше бігати.

● На зборах Товариства Американських Географів наркаріли, що в середніх шполах замало навчають географії. Діти вчать географії трохи в народній школі, в середній нічого про неї не чувають, а коли переходять до університету, то навіть не знають, що це таке географія.

● 27-річний син мільйонера Мід Делліс вийшов із тюрми в Стормінг, Н. Я., де просидів 21 місяць за змушування дівчат до проституції. В тюрмі Делліс

СВОВОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1102 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES	
One year	\$10.00
Six months	\$5.25
Three months	2.75

На рік \$10.00
На шість місяців 5.25
На три місяці 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СПІР ЗА МІЖНАРОДНУ ПОЛІЦІЮ

Генеральний секретар Об'єднаних Націй, вернувшись з односторонніх переговорів із єгипетським президентом Гамалем Насером і високими урядовцями Об'єднаних Націй, які тепер перебувають в обширі єгипетсько-ізраїльського конфлікту, заявив у Нью-Йорку, що "збройне погіршення" Об'єднаних Націй, популярно зване міжнародною поліцією, мабуть залишиться у прикордонній єгипетсько-ізраїльській смузі де яких 5-6 років. Він висловив цим свій скептицизм, чи можна буде за короткий час осангити тривале замирення між арабським і ізраїльським світами. Єгипет не буде по-кищо жадати відкидання міжнародної поліції з смуги Гази і з бережжя Акабі, але її перебування там залежить від надалі від згоди Єгипту. Тому міжнародна поліція залишається там тепер — за висловом Гаммершилда — як "гість Єгипту". Місце береження спокою в прикордонній смузі переводитимуть на спілку міжнародної поліції і Єгипту. Тому, що Ізраїль заявив, що він вражатиме появу єгипетського війська в смузі Гази за гасло до відновлення бойових дій, Єгипет не вислав туди (покищо) свого регулярного війська, але на швидку руку сформував "поліційні з'єднання" з арабських утікачів, якими переповнена смуга Гази.

У світлі цих останніх подій знову зашвиригувалась справа міжнародної поліції. Покликання її до життя прийнято вчорні проти 5 листопада на Генеральній Асамблеї 57 голосами, "за", без спротиву з будь-якого боку, і при 18-х голосів азійсько-африканського блоку, СССР, його сателітів і Югославії, що "стрималися". Однак, всупереч такій одностайності щодо самого принципу, що Об'єднані Нації повинні мати власне військо, — поміж тими, що голосували за цю постанову, була і з велика розбіжність думок щодо характеру та завдань цього війська. Досить сказати, що головний ініціатор створення міжнародної поліції, канадський міністер закордонних справ Лестер Пірсон, який був автором зазначеної резолюції, схваленої 5 листопада м. р., с тепер — як твердять добре поінформовані американські коментатори — за головного противника генерального секретаря Об'єднаних Націй Дага Гаммершилда, як формального зверхника міжнародної поліції. Во Гаммершильд, маючи виключно на увазі якнайшвидше очищення єгипетської території від окупаційних англійських, французьких і ізраїльських військ, щоб формально і фактично закінчити ту нещасну війну, — погодився на два кардинальні принципи, проітовані Єгиптом, що: 1) міжнародна поліція може бути естаціонарною на території Єгипту тільки за згодою Єгипту і що 2) міжнародна поліція не може переводити ніякої розв'язки в будь-якій спірній політичній справі.

Тим часом ці принципи цілком суперечать інтенції творців війська Об'єднаних Націй. Вони виходили з засновку, що слабкість ООН полягає у відсутності власної ексекютивної сили. Отож, на їх думку, власне військо мало стати, так би мовити, збройно-ексекютивною рукою для підтримання політичних постанов більшості членів Об'єднаних Націй. Коли, за твердженням Єгипту, що до нього приєднався Гаммершильд, роль міжнародної поліції закінчується з моментом відкриття окупаційних військ і встановлення порядку на раніше окупованих теренах, — то, очевидно, це військо ООН перестав бути чинним, який повинен активно й успішно допомогти у мериторичному розв'язуванні актуальних міжнародних проблем. Гаммершильд погодився на обмеження ролі міжнародної поліції, бо і в цій обмеженій ролі "поліційна місія" вона не допускає до відновлення війни на Середньому Сході, отже робить добру роботу. Однак, західні держави, в першу чергу Англія, Франція, Канада й Австрія, стурбовані, що як тільки Єгипет почуватиметься на силах, то "виштовпост" міжнародної поліції, і вона негайно розлетиться, бо Індія, Індонезія й Югославія, а також мабуть Фінляндія і Пакистан, відкинуть свої контингенти, які становили приблизно половину теперішніх 6,000 вояків війська Об'єднаних Націй. Противники Гаммершилда знову доводять тут його вину: чому він виключив з участі в міжнародній поліції такі великі держави, як ЗСД, які мають велику регулярну армію і можуть куди легше диспонувати своїм військом.

Оці суперечки про ролі, призначення і майбутнє першого війська Об'єднаних Націй доводять правильність передбачення, що резолюція Об'єднаних Націй з 5 листопада, яка породила це перше міжнародне військо, була експериментом, який тільки в ході дальшої практики покаже, чи був він оправданий.

ЦЬОГОРІЧНІ ВИГЛЯДИ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

Економічний редактор щоденника "Нью-Йорк Таймс", Річард Руттер, пише про економіку ЗСД у першій чверті цього року, що її розвиток подібний до розвитку поліції у відомій казці "Аліс в країні чудес": чим далі, тим цікавіше. Що буде далі, як господарство країни розвиватиметься в наступних місяцях — на основі дотеперішніх вислідів не можна напевно передбачити.

Правда, представники уряду заявляють: Немає уявного сумніву, що країна вступила в черговий рік економічного росту. 1957 рік буде ще кращий під економічним оглядом, як його попередники. Але дехто з урядових економістів додає: Ах, той бюджет! Рекордово високий у мирні роки! 71,800, 000,000 доларів!

Інші економісти, говорячи про ріст економіки, здигають плечима, коли згадують про інфляційні тенденції. Є й такі економісти, які твердять, що найбільшою загрозою для господарства є дефляція, цебто нестача грошей.

Але перейдемо до тих, які керують окремими галузями промисловості в цій країні, починаючи від тієї промисловості, яка є показником добробуту країни, — від автомобільної промисловості. Продавці авто кажуть про цьогорічні вигляди так: Ми все ще чекаємо, що 1957 рік буде дуже добрим для нашої промисловості, і ми зможемо випродувати в цьому році більше як 6,000,000 авт.

Продавці авт дещо песимістичніші і наприкінці першої чверті цього року нарікає, що досі мало продаж нових авт, і не може чекати, аж до повної весни, щоб щось заробити!

Друга промислова галузь, яка є показником добробуту країни — це продукція сталі. Але й тут не все так оптимістично. Продавці сталі не с на сто відсотків задоволені і певний відсоток того, що буде далі в цьому році. Він каже: Почався знову один із найкращих років для нашої промисловості. Правда, продукція сталі дещо зменшилася, але цього треба було сподіватися після того шалено швидкого росту, який був у 1955 і 1956 роках.

Допустимо тепер до голосу представників цієї групи підприємців, які домагаються, аби під час виборів обидві партії обцяли допомогу в формі зменшення податків. Представники дрібних підприємств з іронією запитують оптимістичних економістів: "Добробут? Який там добробут! Це боротьба, щоб втриматися на поверхні життя! От скажіть мені, де я міг би дещо пожити, я готов заплатити навіть високий відсоток."

Фармер уже трохи задоволений, він тишиться тим, що земельний банк збільшив його прибутки, він дістав дещо доларів за те, що не засівав усіх своїх акрів, а дозволив, щоб на них росла трава. Він дістав дещо доларів і за те, що ціни на фермерські продукти такі трохи збільшилися. Але все ж такі фармер ще й досі згадує про те, як то золоті часи були для нього в 1950-1952 роках, ібли

лого прибутки були на 20 відсотків більші.

Залізничники хотіли б якнайбільше перевезти товарів і людей. Власники залізничних ліній добре заробляють, але побоюються слабких місць в економіці, які могли б зменшити прибутки залізничників.

Будівельні підприємці, які після другої світової війни мали золоту добу, кричать про те, що 1957 рік — найгірший від 1945 року, і твердять, що загострення кредитних можливостей — це кошмар!

Після наведення різних голосів про стан економіки країни наприкінці першої чверті цього року, треба загально ствердити, як в дійсності представляється ця справа, коли її оцінювати з загального становища. В 1955 і 1956 роках економіка ЗСД рекордним темпом зростала до нових висот. На початку цього року зростання економіки сповільнилось, а подекуди навіть припинилося.

Про це найкраще свідчить такий приклад. Попереднього тижня департамент торгівлі повідомив, що інвестиції підприємств цього року дійшли до рекордної суми 38 мільярдів доларів і збільшились на 6,5 відсотка з початку 1956 року. Але видатки підприємств у 1956 році збільшились з початку 1955 року на 22 відсотки.

Те саме говорять і дані про особисті прибутки, які мусять збільшуватися хоч б тому, що збільшується чисель населення. Але який темп цього збільшення? Згідно з недавньою оцінкою, особисті прибутки цього року в річному відношенні становитимуть 335 мільярдів доларів, — на два мільярди більше в порівнянні з останньою чвертю 1956 року. Але й тут треба пригадати, що особисті прибутки в 1956 році збільшились на 17,3 мільярдів доларів.

Некорисно свідчать про 1957 рік і статистика продукції в перших двох місяцях року. Дані про березень свідчать, що в тому місяці вона стала дещо зменшилася, але цього треба було сподіватися після того шалено швидкого росту, який був у 1955 і 1956 роках.

Урядові економісти всю свою енергію звертають на те, що ціни й надалі зростають і індекс їх у половині лютого становив 118,7 в порівнянні з пересічними цінами 1947-1949 років. Власники цього Рада Федеральних Резервів не бере під увагу заяв тих економістів, які твердять, що треба об'єднати умови кредиту.

Та хоч знаки інфляції для всіх ясні, бо всі бачать, що долар втрачає на вартості, численні економісти говорять вже і про дефляцію, бо в багатьох випадках, як ми чули вище від дрібного підприємця, бракує грошей. На брак кредитів нарікає і будівельний промисел.

На початку весни економіка в наступній чверті цього року є загрозою. Тільки найбільш кілька місяців показують, чи теперішній добробут буде продовжуватися без поважних затримок і чи продукція йтиме до нових рекордів.

Мілена Рудницька

НЕСПОКУТУВАНА ВИНА ЕДВАРДА ЕРІО

Французький політик Едвар Еріо, який минулого тижня відійшов з цього світу, залишився так погано в історії українського народу, а саме під час великого голоду 1933-го року, що варто пригадати нашому громадянству його нещасну долю. Він був головним свідком, який, всупереч правді, склав перед культурним світом свідчення на користь большевизму, нібито жадного голоду на Україні нема.

Було це в кінці літа 1933 року. Не зважаючи на всі зусилля совєтської влади приховати справжнє становище на Україні, відомості про голод передісталися кризь залізничну залозу на Захід. У пресі друкується щораз частіше повідомлення про голодову катастрофу, і перед очима культурного світу відкривається весь жах тодішньої України: вимерлі села, поля зарослі бур'янами, хмари українських селян, що мандрують з торбами на плечах до міст за хлібом, залізничні стації, завалені масами народу, що чекають на поїзди і жбигають хліба, безпритульні діти, що на смітинках шукають обгрізків, трупи на вулицях міст...

Українське громадянство на західних землях і в еміграції української еміграції в Європі та за океаном пронайдіть вліті 1933-го року широку акцію для інформації світової opinio про ситуацію на Україні та для організації міжнародної допомоги голодуючим землякам. Український католицький єпископат Галицької Церковної Провінції, з митрополитом Шептицьким на чолі, звертається відкритим листом "до всіх людей доброї волі в справі підняти на Великій Україні". Під впливом цього звернення відомий кардинал Теодор Тіннер публікує апел до культурного світу, щоб зорганізувати допомогну акцію для голодуючих України, і сам очолює таку акцію у Відні.

Зближається осінь сесія Ліги Націй, і українські політики кола ведуть енергійну підготовку, щоб справу голоду просунути на нараді цієї сесії.

Увесь цей шум з приводу голоду був дуже не до вподоби большевикам, бо він перекреслює їх політичні й торговельні задуми. Совєтська закордонна політика могла тоді похвалитися великими успіхами своєї першої "мирової офензиві". Франція, Польща, держава Малої Антанти, три прибалтійські держави, фашистська Італія, укладають з Совєтським Союзом пакти про взаємну агресію та торговельні договори. Є це ера так званих "народних фронтів", себто співпраці демократичних груп з комуністами в явній європейських держав. "Майже всі європейські держави старяться наперобіть запевнити собі ласку Москви", — писала "Нос Цоріхер Цайтунг" з 1-го вересня 1933 р.

На овиді зарисовується встановлення нормальних дипломатичних стосунків між СССР і З'єднаними Державами, товарообмін на велику скало, американські кредити. Увесь цей штудерний будинок, голаним архітектором

ПОДРУЗІ

День розстуду золотисті повили. Сидіть потемні, Осьдотай поля. Чуті, як тріскає кружа на ріках. Як потягаться друга земля...

Я не про це хотів вам сказати. Верезень лине. Чую весну... Чую, що буде серце сересити. Круги складають навісну...

Чую, що сьогодні Вас зустрічаю. Навіть і там, де стрічать не йду. Вашими кроками — вітер у гаї. Вашими співом — квіти в саді!

Те, що у серці — не приховати. Кружляти в небі білі журавлі... Підійти! Не змушуйте підкупати Квітну на кожній стеблї.

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

СЛІДАМИ ЦАРСЬКИХ ЖАНДАРМІВ І ЦЕНЗОРІВ

Одним з найтяжчих ударів для американських комуністів і "прогресистів" був недавній виступ доведаного комуніста, письменника Говарда Фаста, який, порвавши всі зв'язки з компартією, виступив з гострим і рішучим засудом совєтського режиму і ствердив, що в СССР панує режим тоталітарного затискування мистецької творчості.

Затривожені не так виступом Фаста, як можливістю його наслідків, зокрема впливу на американську ліву публіку, виступили проти нього теж і "прогресисти" з видаваних українською мовою в Нью-Йорку своїх "Вістей", мовляв, Фаст не підтримує свого твердження будь-якими прикладами, а р'г у м'янти. Фактами. На думку тих "прогресистів", в СССР панує широка і всестороння свобода "художньої творчості", якразним прикладом чого є те, що — цитуючи дослівно — "твори Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка видаються мільйонами тиражами і без усяких змін в тексті на Україні".

"Яскравий приклад" тієї підсовєтської "свободи" може послужити одним із багатьох яскравих прикладів комуністичної брехні. Як пофальшовано видання Шевченка, Лесі Українки, Франка і як спотворено їх твори — про це можна писати цілі томи. Проте, не для зайвої полеміки з вісьняними "прогресистами", але для доповнення аргументів та доказів Говарда Фаста варто навести два розгляди підсовєтських видань творів Шевченка і Франка, зроблені недавно на сторінках еміграційної української преси.

Перший розгляд (підсовєтських видань творів Шевченка) належить перу відомого українського літературознавця Петра Одарченка і надрукований був в мюнхенській "Українській Літературній Газеті" (за березень 1957 року). У своєму розгляді він подає такі факти і приклади совєтської цензурної практики:

"Всі совєтські видання творів мають дві великі хибі: поперше, більшість видань, а від 1950 року всі видання цензуровані і неповні; подруге, всі без винятку совєтські видання творів Шевченка мають тенденційні, наукові вступні статті та примітки..."

"У "Кобзарі" Шевченка, виданому 1947 року за ред. О. Корнійчука, читаємо такі рядки:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з ордами?]

За що скордили списами Московські ребра?"

"У виданні 1949 року ці рядки — теж за ред. О. Корнійчука — мають деякі зміни в тексті:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з панамі?]

За що скордили списами Татарські ребра?"

"Отже, замість "ордамі" маємо "панамі", а замість

"Московські ребра" — "Татарські ребра"..."

"А ось перед нами "Кобзар" Шевченка 1950 року видання... Виглядає ця книжечка, як вигадана, виступив з гострим і рішучим засудом совєтського режиму і ствердив, що в СССР панує режим тоталітарного затискування мистецької творчості.

Затривожені не так виступом Фаста, як можливістю його наслідків, зокрема впливу на американську ліву публіку, виступили проти нього теж і "прогресисти" з видаваних українською мовою в Нью-Йорку своїх "Вістей", мовляв, Фаст не підтримує свого твердження будь-якими прикладами, а р'г у м'янти. Фактами. На думку тих "прогресистів", в СССР панує широка і всестороння свобода "художньої творчості", якразним прикладом чого є те, що — цитуючи дослівно — "твори Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка видаються мільйонами тиражами і без усяких змін в тексті на Україні".

"Яскравий приклад" тієї підсовєтської "свободи" може послужити одним із багатьох яскравих прикладів комуністичної брехні. Як пофальшовано видання Шевченка, Лесі Українки, Франка і як спотворено їх твори — про це можна писати цілі томи. Проте, не для зайвої полеміки з вісьняними "прогресистами", але для доповнення аргументів та доказів Говарда Фаста варто навести два розгляди підсовєтських видань творів Шевченка і Франка, зроблені недавно на сторінках еміграційної української преси.

Перший розгляд (підсовєтських видань творів Шевченка) належить перу відомого українського літературознавця Петра Одарченка і надрукований був в мюнхенській "Українській Літературній Газеті" (за березень 1957 року). У своєму розгляді він подає такі факти і приклади совєтської цензурної практики:

"Всі совєтські видання творів мають дві великі хибі: поперше, більшість видань, а від 1950 року всі видання цензуровані і неповні; подруге, всі без винятку совєтські видання творів Шевченка мають тенденційні, наукові вступні статті та примітки..."

"У "Кобзарі" Шевченка, виданому 1947 року за ред. О. Корнійчука, читаємо такі рядки:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з ордами?]

За що скордили списами Московські ребра?"

"У виданні 1949 року ці рядки — теж за ред. О. Корнійчука — мають деякі зміни в тексті:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з панамі?]

За що скордили списами Татарські ребра?"

"Отже, замість "ордамі" маємо "панамі", а замість

"Московські ребра" — "Татарські ребра"..."

"А ось перед нами "Кобзар" Шевченка 1950 року видання... Виглядає ця книжечка, як вигадана, виступив з гострим і рішучим засудом совєтського режиму і ствердив, що в СССР панує режим тоталітарного затискування мистецької творчості.

Затривожені не так виступом Фаста, як можливістю його наслідків, зокрема впливу на американську ліву публіку, виступили проти нього теж і "прогресисти" з видаваних українською мовою в Нью-Йорку своїх "Вістей", мовляв, Фаст не підтримує свого твердження будь-якими прикладами, а р'г у м'янти. Фактами. На думку тих "прогресистів", в СССР панує широка і всестороння свобода "художньої творчості", якразним прикладом чого є те, що — цитуючи дослівно — "твори Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка видаються мільйонами тиражами і без усяких змін в тексті на Україні".

"Яскравий приклад" тієї підсовєтської "свободи" може послужити одним із багатьох яскравих прикладів комуністичної брехні. Як пофальшовано видання Шевченка, Лесі Українки, Франка і як спотворено їх твори — про це можна писати цілі томи. Проте, не для зайвої полеміки з вісьняними "прогресистами", але для доповнення аргументів та доказів Говарда Фаста варто навести два розгляди підсовєтських видань творів Шевченка і Франка, зроблені недавно на сторінках еміграційної української преси.

Перший розгляд (підсовєтських видань творів Шевченка) належить перу відомого українського літературознавця Петра Одарченка і надрукований був в мюнхенській "Українській Літературній Газеті" (за березень 1957 року). У своєму розгляді він подає такі факти і приклади совєтської цензурної практики:

"Всі совєтські видання творів мають дві великі хибі: поперше, більшість видань, а від 1950 року всі видання цензуровані і неповні; подруге, всі без винятку совєтські видання творів Шевченка мають тенденційні, наукові вступні статті та примітки..."

"У "Кобзарі" Шевченка, виданому 1947 року за ред. О. Корнійчука, читаємо такі рядки:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з ордами?]

За що скордили списами Московські ребра?"

"У виданні 1949 року ці рядки — теж за ред. О. Корнійчука — мають деякі зміни в тексті:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з панамі?]

За що скордили списами Татарські ребра?"

"Отже, замість "ордамі" маємо "панамі", а замість

"Московські ребра" — "Татарські ребра"..."

"А ось перед нами "Кобзар" Шевченка 1950 року видання... Виглядає ця книжечка, як вигадана, виступив з гострим і рішучим засудом совєтського режиму і ствердив, що в СССР панує режим тоталітарного затискування мистецької творчості.

Затривожені не так виступом Фаста, як можливістю його наслідків, зокрема впливу на американську ліву публіку, виступили проти нього теж і "прогресисти" з видаваних українською мовою в Нью-Йорку своїх "Вістей", мовляв, Фаст не підтримує свого твердження будь-якими прикладами, а р'г у м'янти. Фактами. На думку тих "прогресистів", в СССР панує широка і всестороння свобода "художньої творчості", якразним прикладом чого є те, що — цитуючи дослівно — "твори Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка видаються мільйонами тиражами і без усяких змін в тексті на Україні".

"Яскравий приклад" тієї підсовєтської "свободи" може послужити одним із багатьох яскравих прикладів комуністичної брехні. Як пофальшовано видання Шевченка, Лесі Українки, Франка і як спотворено їх твори — про це можна писати цілі томи. Проте, не для зайвої полеміки з вісьняними "прогресистами", але для доповнення аргументів та доказів Говарда Фаста варто навести два розгляди підсовєтських видань творів Шевченка і Франка, зроблені недавно на сторінках еміграційної української преси.

Перший розгляд (підсовєтських видань творів Шевченка) належить перу відомого українського літературознавця Петра Одарченка і надрукований був в мюнхенській "Українській Літературній Газеті" (за березень 1957 року). У своєму розгляді він подає такі факти і приклади совєтської цензурної практики:

"Всі совєтські видання творів мають дві великі хибі: поперше, більшість видань, а від 1950 року всі видання цензуровані і неповні; подруге, всі без винятку совєтські видання творів Шевченка мають тенденційні, наукові вступні статті та примітки..."

"У "Кобзарі" Шевченка, виданому 1947 року за ред. О. Корнійчука, читаємо такі рядки:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з ордами?]

За що скордили списами Московські ребра?"

"У виданні 1949 року ці рядки — теж за ред. О. Корнійчука — мають деякі зміни в тексті:

"За що ж боролісь ми [з ляхами?]

За що ми ризілись [з панамі?]

За що скордили списами Татарські ребра?"

"Отже, замість "ордамі" маємо "панамі", а замість

"Московські ребра" — "Татарські ребра"..."

"А ось перед нами "Кобзар" Шевченка 1950 року видання... Виглядає ця книжечка, як вигадана, виступив з гострим і рішучим засудом совєтського режиму і ствердив, що в СССР панує режим тоталітарного затискування мистецької творчості.

Затривожені не так виступом Фаста, як можливістю його наслідків, зокрема впливу на американську ліву публіку, виступили проти нього теж і "прогресисти" з видаваних українською мовою в Нью-Йорку своїх "Вістей", мовляв, Фаст не підтримує свого твердження будь-якими прикладами, а р'г у м'янти. Фактами. На думку тих "прогресистів", в СССР панує широка і всестороння свобода

